

Indenrigsminister her udtalte var hans Opfattelse. Det forekommer mig, at dette Forsøg paa at forklare Bestemmelsen maa siges at være mindre vellykket.

Ordføreren (L. Kvist): Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte, da jeg allerede har været inde paa en udførlig Omtale af de Ændringsforslag, som Flertallet indstiller til Vedtagelse. Overfor den Kritik, der er fremkommet over, at der er gjort Indrømmelser — man kan vel ogsaa sige fra min Side —, vil jeg sige, at der er ingen, som kan være i Tvivl om mit principielle Standpunkt, idet alle de Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Heilesen holdt paa — det er vistnok ikke ubekendt eller ubeskedent at nævne det —, skyldes mit Forfatterskab dels i Kommissionen og dels i Udvalget, men man maa være klar over — og det haaber jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Heilesen forstaar —, at Vilkaarene for en Overenskomst i et Fællesudvalg er saadanne, at man fra begge Sider maa bøje sig. Naar jeg paa mit Partis Vegne har foreslaaet Sagen gjort til Genstand for Forhandling i et Fællesudvalg, er det selvfølgelig ogsaa ud fra den absolutte Forudsætning, at Villierne maa bøjes hen imod hinanden. Det er ogsaa ud fra den Forudsætning, at jeg har været med til at optage Arbejdet i Fællesudvalget.

Jeg vil i denne Forbindelse tillige henvise til, at flere af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Heilesen omtalte, ganske vist er vedtaget her, men med en meget ringe Majoritet, et enkelt endog kun med 2 Stemmers Flertal, medens ca. 40 Medlemmer var fraværende. Jeg synes ikke, det giver et paalideligt Udtryk for Folketingets Villie i dette Spørgsmaal. De samme Ændringer er forkastet i Lands-tinget med meget stor Majoritet, og det synes jeg dog, man maa regne med, naar der tales om, at vi har bøjet for stærkt af. Man kan naturligvis nok tale om Folke-tingets Standpunkt, og det er rigtigt, at naar en Ting er vedtaget med et Flertal, saa er det Folketingets Standpunkt, men vi saa jo forleden et Ændringsforslag blive vedtaget og Dagen efter forkastet. Det synes jeg ogsaa, man skulde tænke paa, naar der tales om de Indrømmelser, der her er gjort.

Naar det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen sagde, at jeg havde udtalt, at der skal en stærkt Majoritet til i de lokale Spørgsmaal, er det absolut urigtigt. Jeg

har sagt det stik modsatte, nemlig at ved en lokal Afstemning maa simpelt Flertal være tilstrækkeligt, en Beslutning der vil nemlig kunne forandres ret hurtigt, men ved en Landsafstemning, ved Landsforbud er det min fulde Overbevisning, at der maa kræves en stærk Majoritet. Jeg vil bede det ærede Medlem, inden han fremsætter saadanne Oplysninger paa ny, at undersøge mine tidligere Udtalelser, og han vil da se, at hvad jeg har udtalt her, er korrekt. Hermed skal jeg anbefale Flertallets Indstilling.

Lemvig-Müller: Det var nogle Udtalelser af den højtærede Indenrigsminister, der kalder mig frem. Den højtærede Minister bragte nemlig Fællesudvalgets Formand en Tak for den fortræffelige Maade, han har gennemført Forhandlingerne paa. Som Medlem af Fællesudvalget maa jeg paa det kraftigste protestere mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. L. Kvist har ledet disse Forhandlinger. De er foregaaet med et Hastværk, som for øvrigt kendetegner det almindelige Rigsdagsarbejde i Øjeblikket, endda paa en Maade, som jeg kalder Terrorisme, under en Form, hvorunder Formanden i Fællesudvalget har afskaaret Medlemmerne fra at tage Ordet. Jeg har villet fremsætte disse Udtalelser, for at der ikke udelukkende skal lyde Tak til det ærede Medlem Hr. L. Kvist for det Arbejde, han har udført, og som jeg ikke mener er nogen Ros værd.

Samtidig vil jeg gerne spørge, hvorledes man skal forstaa den forømtalte Bestemmelse, om Ministeren har Ret, eller det er Ministeriets Fortolkning, man fremtidig skal rette sig efter. Det maa vi have klaret, vi skulde jo ikke gerne vedtage Ændringsforslag af en saadan Art, at man bagefter overhovedet ikke ved, hvad der skal forstaaes ved dem. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det er Ministeriets Mening, der er den rigtige, hvorimod Ministerens Fortolkning er forkert.

Hermed sluttede Forhandlingen om Indstillingerne.

Indstilling af Fællesudvalgets Mindretal
(se Tillæg B. Sp. 2457)

forkastedes med 82 Stemmer mod 23.

Indstilling af Fællesudvalgets Flertal
vedtoges med 84 Stemmer mod 20.